

סובב הולך 144...

24.07.2020

קהילה יקרה
בהתאם להנחיות
משרד הבריאות
יש להקפיד
על חבישת מסיכה
במרחב הציבורי.

קיבוץ
דביר
טל: 08-9111334

ר

הועצה האזורית בני שמעון
בעיר: קיסוס וסדאני יין
י"ב באלול תש"פ

המשרד להגנה בריאות הציבור
ממלכת ישראל
משרד הבריאות
משרד החינוך
משרד החקלאות והגנת הצומח

מחאה

היא מעשה המבטא **ביקורת** ו**חוסר הסכמה**. מחאה יכולה להיות מופנית כלפי **השלטון** אך לא בהכרח.

ויקיפדיה

צורות המחאה יכולות להיות שונות ומגוונות, **חוקיות** או **בלתי חוקיות**. צורות המחאה הבולטות ביותר והמוכרות כחוקיות במדינות המערב הן: **חלוקת מנשרים**, **הפגנה**, **תהלוכה** (מצעד או צעדה), **משמרת** מחאה, **שביתה**, **פרסום מחאה כתובה** באמצעי התקשורת, **ניהול ויכוח ציבורי**, **החתמת אזרחים על עצומה ועוד**.

ויקיפדיה

"על הגשר"

היום במחלף דבירה – סרטון .
צלם: מתי

<https://www.facebook.com/747628582/posts/10157843981343583/?sfnsn=mo&d=n&vh=i>

לא על המחאה לבדה...

מחאת העובדים הסוציאליים, יותר מהכל מספרת סיפור עלינו כחברה. המחאה הזו, היא למעשה פרפרזה על האופן שבו נתפסות האוכלוסיות המוחלשות, הן על ידי השלטון, הן על ידי התקשורת והן על ידי הציבור כולו. המחאה הזו, משקפת שינויים תפיסתיים, שמבלי משים, הוטמעו במהלך שני העשורים האחרונים בחברה הישראלית, כמו צ'יפים המוטמעים במוחו של אדם, כחלק מניסוי המובא בסרט בדיוני. החברה הישראלית, זו שמושתתת על עקרון הסולידריות האנושית, זו שחרטה על דיגלה מדיניות רווחה- נכנסה לקהות. ומשוואת "כשהתותחים רועמים- המוזות שותקות"- הפכה לכלי.

ומישהו פה התבלבל. זו לא רק מחאה של סקטור ציבורי על תנאי ההעסקה, על יצירת תחושת מוגנות, על תכנים. זו מלחמה על פני החברה שלנו. העו"סים במאבקם, לא נלחמים רק למען עצמם. הם הטמיעו בתוכם במשך שנים תהליכי סוציאליזציה שעובדים סוציאליים עוברים ועכשיו, יותר מתמיד, רגע לפני שהמדינה משנה את פניה ממדינה דמוקרטית לדיקטטורה, ממדינת רווחה למדינה קפיטליסטית- הם זועקים. זועקים עבור מי שאין לו כוח לזעוק. זועקים עבור הקשישים, עבור החולים, עבור אותם פעוטות בסיכון, עבור הנכים, עבור העניים, עבור המוכים והמכים. הם זועקים עבור כמעט כולנו. כי אם עד עכשיו לא שמתם לב- כולנו נמצאים מרחק פסיעה מלהיכלל ברשימה המפוארת הזו.

שנים שאני חיה עבודה סוציאלית. עוד הרבה לפני שהפכתי (בעוונותיי) עובדת סוציאלית. גדלתי בבית בו שני הורי עבדו במחלקות לשירותים חברתיים. זה לא היה השכר, גם לא היעדר תחושת המוגנות. אלה היו תפיסות חברתיות טהורות, שגרמו לשניהם במשך כשלושה עשורים, ללבוש את המדים מדי בוקר ולצאת לעבודה. תחושת שליחות המהולה ברגעי כעס ותסכול וכאב. המון כאב.

כמוהם, גם אני לובשת את המדים, מדי יום ויוצאת לקרב. כן, קרב. כי אני נלחמת. כל יום מחדש. נלחמת למען אותם האנשים שנסיבות חייהם לא מאפשרים להם להילחם למען עצמם, נלחמת בבירוקרטיות, נלחמת בממסד, נלחמת בפחדים שלי, מאתגרת את גבולות ההכלה והכאב שהמפגש היומיומי עם המטופלים מעורר בי, נלחמת לחזור הביתה ולהצליח להיות אמא וחברה ואשה, למרות שהתכנים הבלתי נתפסים שמילאו את היום צורבים את נשמת. אבל בשבועיים האחרונים אני מבינה שיותר מהכל, אני יום יום נלחמת על פני החברה שלנו. האדישות הציבורית, התקשורתית, הממסדית סביב מחאת העובדים הסוציאליים- משקפת בעיניי, את החברה שהפכנו להיות. חברה שמקדשת חיי אדם- רק כשזה מצטלם יפה, חברה שמנציחה פערים חברתיים, חברה שערכי הסולידריות האנושית הם ממנה והלאה. חברה מובלת, נטולת מרחב אזרחי, בה המרחב הציבורי מצטמצם לכדי "מרחבו של הקיסר" וחבר מרעיו.

צאו מהאדישות. כי יותר מהכל מחאת העובדים הסוציאליים היא למעשה מלחמה על פני החברה שלנו.

מתוך הפייסבוק של : שני שירמן (שלנו)

על הגשר 2017
"נשים עושות
שלום"

בתום פגישה בין שר האוצר ישראל כץ ליו"ר הסתדרות האחיות אילנה כהן, סוכם כי האחיות ישובו לעבודתן הסדירה מהבוקר. לפי הסיכום בין הצדדים ייקלטו באופן מיידי 2,000 אחיות ויוסדרו תמריצים לאחיות בדרום.

מתוך:

מילה טובה.
לאחיות ולאחים שבינינו,
ולכל צוותי הבריאות בישראל
ברכות להישג - מגיע לכם !

השביתה הסתיימה:
האוצר והעובדות הסוציאליות הגיעו
להסכמות

שר העבודה והרווחה איציק שמולי בירך גם
כן על ההסכם.

"אני מצדיע לעובדים הסוציאליים בהנהגת
ענבל חרמוני על מאבקם העיקש ושמח
שעלה בידינו לתת מענה לדרישותיהם
הצודקות.

מול האתגרים החברתיים הקשים, שרק
הועצמו בקורונה,

זוהי יחידת העילית המצטיינת שלנו;

כולנו מחויבים לטפח אותה ולתת לה את
מלוא התמיכה בתנאי העבודה ובמוגנות".

מתוך:

מילה טובה.

לעובדים הסוציאליים שבינינו,
ולכל צוותי הרווחה בישראל
ברכות להישג - מגיע לכם !

רגעים אלו, **העובדות הסוציאליות של המועצה**

משתתפות בהפגנה גדולה בתל אביב כחלק מהמאבק הארצי של איגוד העובדות והעובדים הסוציאליים בתקווה להיענות האוצר לדרישות ולסיומה של השביתה במהרה.

השקופות / אנה ספיבקובסקי

עובדת סוציאלית היא לא רופאה,

היא רק מתקנת את הכאב שבנפש.

עובדת סוציאלית היא לא אחות,

היא רק מטפלת בפצעים שלא נראים לעין.

עובדת סוציאלית היא לא עובדת נמל,

היא רק מתעסקת עם משא רגשי.

עובדת סוציאלית היא לא מורה,

היא רק עוזרת לילדים להתמודד עם הקשי שחוו מקדם

מדי בחיים.

זעקתה תשמע לרגע על מסכי הטלויזיה

ותשכח מהר יותר מתהלת פוכבי ריאלטי,

תהדהד בין מסדרונות הכנסת

ותבלע בין קירות אטומים.

אבוי למדינה שמתעלמת מרווחת תושביה

אך קוראת לעצמה - מדינת רווחה.

מתוך:

זוהי סיגל חלבי שיצרה
את חולצת החמוצים

• מישהו מחלק דגלים?

• ידיעות אחרונות ביום העצמאות 🤪

• שחורים?

• יהיו בצומת

מה ביקשו מכם? לנסוע עד בלפור ללכת מכות עם שוטרים?
לא, כולה להגיע לגשר במחלף דבירה ולעמוד שם שעה עם דגל שחור (ו/או ישראל, לבחירתכם) ולהביע את מחאתכם נגד השחיתות והניתוק של ראש הממשלה.
היום ב 18:30

מכתב אישי לד"ר אבישי בן חיים.

אח שלי יקר, כבר למעלה משנה שאתה אוכל לנו את הראש עם ישראל הראשונה והשנייה. הסידרה החדשה שלך - "המרקאים החדשים" - בערוץ 13, היא גיבוב של הסתה ושיסוי, המנסה לשפוך בנזין על מדורה שכבר לא בוערת. היא כבתה מזמן. אח שלי יקר, לא קל היה להקים פה מדינה. יהודים טובים שהגיעו לכאן בעיקר ממזרח אירופה, אכלו פה חרא. חרא זה לא מילה. הם מתו כמו זבובים ממלריה, בילהרציה ואין סוף מחלות אחרות. הם נלחמו בבני המקום (על הנכבה שעשו לפלסטינים בפרק אחר), נלחמו בטורקים, נלחמו בבריטים, סיקלו אבנים, יבשו ביצות, חרשו שדות ובנו בתים. הכל בעשר אצבעות. רבים מהם נשרו בדרך. כ-6,000 מהם (מתוך 600 אלף), אחוז מהאוכלוסייה, נהרגו במהלך מלחמת '48. אח שלי יקר, אני רוצה להזכיר לך שיהודים הגיעו לישראל הדלה והענייה לא רק מצפון אפריקה. אמא שלי, ומאות אלפים כמוה ששרדו את השואה, הגיעו לכאן אחרי טראומה שאני לא חושב שאי פעם תוכל להבין. בדרך, אחרי כל הסבל, היא עוד נתפסה בים ונשלחה לגור באוהל במחנה מעצר בקפריסין לשנה וחצי. היא לא הגיעה עם כל משפחתה. היא הגיעה לבד. לא נשאר לה אף אחד בעולם. הגיעה חסרת כל, עם בגד על גופה וזהו. הגיעה למדינה זרה, עם אקלים זר, עם מנטליות זרה, עם שפה זרה. באולפן היא פגשה את אבא שלי. גם הוא נשאר לבד בעולם. שניהם החליטו לקשור את גורלם וביחד לנצח. עברו לתל אביב. גרו עם עוד משפחה בדירת שני חדרים. לכל זוג חדר. שירותים ומקלחת מחוץ לבית. מטבחון משותף. אני יודע שזה לא קל היה לגור בעיירת פיתוח. הזנחה, תנאים קשים, תחושה שאף אחד לא סופר אתכם. פעם בארבע שנים היו מגיעים נציגי השלטון, מבטיחים הבטחות, ונעלמים לעוד ארבע שנים. אגב, אתה די מתעלם מזה, אבל אותה שיטה קיימת עד היום. רק שמאז '77 אתם בשלטון ושום דבר לא השתנה, מלבד העובדה שביבי (השמאלנים שכחו מה זה להיות יהודים) המלך. אגלה לך סוד. גם לי לא היה קל לגדול בצפון הישן של תל אביב. כל משפחתי הסתכמה בארבע נפשות. זוכר את הלילות שהייתי מתעורר מהצעקות של אמא שלי אחרי עוד חלום זוועה. מבין שזה לא קל לחזור לבית כשאתה בן שולחן לעשות עליו שיעורים. תאמין לי שיותר קשה לחזור הביתה אחרי בית ספר, ולראות את אמא שלך יושבת מול הרדיו, עם דף ועיפרון, ומקשיבה יום אחרי יום למדור לחיפוש קרובים. כן, 20 שנה אחרי, אולי יקרה נס. אח שלי יקר, לא רק אבא שלך עבד קשה. גם אבא שלי עבד בעבודה פיזית קשה. שתי עבודות. בבוקר עבד כמאבטח, ואחה"צ היה הולך למשמרת שנייה בסחיבת ארגזים בתנובה. הם חסכו גרוש לגרוש. אחרי חמש שנים קנו בדמי מפתח דירת חדר וחצי, מטבח משותף עם השכנים. גם הם ניצולי שואה. שם נולדה אחותי. אחרי חמש שנים, כשאני נולדתי, קנו בדמי מפתח דירת שני חדרים. הם לא הביאו לעולם עוד ילדים. יודע למה? כי לא היתה להם אפשרות. הם הבינו שזה לא משחק ילדים. הם הבינו שילדים לא גדלים מעצמם. כמו הוריקן, גם הוריי לא קיבלו כלום מהמדינה, אבל הם לא התבצרו במסכנות. לא הפכו את זה למקצוע. לא חיכו שיעשו בשבילם. בעבודה קשה וסיזיפית הם פילסו לעצמם דרך בעולם הקשה אליו התגלגלו. אח יקר שלי, להגר למדינה זרה זה לא עסק קל. זה לא רק מרוקו סכין. זה גם ייקה פוץ, פולנייה פודרה, תימני קמצן, רוסייה זונה, אתיופיה מסריח. כולם עברו את זה. למה? ככה זה הטבע האנושי. קשה לנו לקבל את האחר והשונה. מזמין אותך לקראת הפרק הבא של "המרקאים החדשים" שנאלצו לשנות את שם המשפחה שלהם כדי להצליח, לקניון 'M הדרך'. תגיד בכניסה שלום למאבטח. קוראים לו ייבגני. הוא ד"ר לפיזיקה. אישתו, נטשה, מורה למוזיקה. הם גרים בגבעת אולגה. הוא בודק תיקים בכניסה לקניון. אשתו מפנה מגשים במקדונלד'ס.

לא מסכימים, לא אוהבים, מוזמנים להגיב על הפוסט

בצילום: 1947. אבא שלי זצ"ל, שלמה (בורנשטיין) צור, שלישי מימין.

דן מרגלית ·

דור שני לנתניהוזה, שלום לך הפשיסט הקטן יאיר נתניהו אני אנסה להכניס לך מעט ידע לראש הנבוב שלך:
השמאל - (הקיבוצים, המושבים): כשאבא שלך היה טיפת זרע, הקיבוצים והמושבים התיישבו. הם סמנו את גבולות המדינה: בגבול לבנון - משגב עם, ראש הנקרה אביבים, זרעית. בגבול הסורי - דן, דפנה, כפר סולד, מעיין לברוך, שאר ישוב וכפר יובל.
הקיבוצים והמושבים, השמאלנים האלה, התיישבו במדבר (לא היו להם מזגנים) והקימו את קיבוץ משאבי שדה, שדה בוקר, יטבתה, עין גדי, עין יהב, חצבה, ישע ופארן.
כשאבא שלך היה ילד קטן, והסבתא שלו הכינה לו ביצה ועגבנייה לארוחת בוקר - זה הגיע מהקיבוצים או מהמושבים!

ואני ממשיך, פשיסט קטן וטיפש.. 90% מהרמטכ"לים, הסיירות והטייסים היו שמאלנים קיבוצניקים ומושבניקים. הילדים שלהם היו סופר קרביים! הבן של גנץ צנחן, הבן של הרמטכ"ל חיים בר לב - אלוף משנה עומר בר לב, היה מפקד סיירת מטכ"ל, הבן של רפול - טייס קרב שנהרג, הבן של עברי, מפקד חיל האוויר לשעבר, נהרג גם הוא על בטחון המדינה, אבל אתה, פשיסט קטן, בילית בקריה! רובה - מעולם לא החזקת והאימא שלך הביאה לך, סליחה, שלחה לך את הנהג מצי הרכב הממשלתי, כדי להביא לך סושי בטירונות. הסבא שלך, עזב את הארץ וחי בארה"ב. אז לפני שאתה פותח הפה ג'ורה שלך, ועושה אצבע משולשת כלפי אנשים מבוגרים שמזדעזעים מ"השטיקים" שלך, תתכנס קצת בתוך עצמך ותחשוב. זה אומנם קשה לך, אני מבין, כי אתה פשיסט וטיפש וגם השופר המדולדל של הוריק, שגם אליהם אין לי שום אמפתיה (בלשון המעטה), הם זוג מושחת ומגעיל שהמדינה לא בדיוק מעניינת אותם כפי שאמך התבטאה, לא אחת. (נעזוב את הארץ ושתישרף המדינה) שלום לך פשיסט קטן וטיפש ולא להתראות **המשיכו לשתף, בבקשה**

לא מסכימים, לא אוהבים, מוזמנים להגיב על הפוסט

שותפים

אריק איינשטיין
מילים: שלומית כהן אסיף
לחן: יוני רכטר

יונתן ואני כבר לא שותפים
יונתן לקח לי את כל הקלפים.
ירדתי לחצר לחפש חבר אחר.
רק בנות שיחקו בחצר
ואיתן אני לא מסתדר.

כשחזרתי הביתה אמא שאלה:
"איפה היית?"
יונתן הביא לך קלפים
אמר שאתם שוב שותפים."

איזה חבר,
בדיוק כשאני אינני
הוא בא לבקר

מראות מהחופש הגדול של חברת הילדים

לפני

החלפת מיקום גנרטור – בבצוע חברת החשמל

אחרי

אפרופו אשפה...

כל
התמונות בעמודים
הבאים צולמו
השבוע .

אם אתם מחפשים
פחי אשפה -
הגעתם למקום
הנכון ?

שלום לכולם.
הפחים הכתומים:

היום, יום שני, יתבצע ריקון ופינוי של הפסולת
בפחים הכתומים. אם הפח שלכם לא רוקן עד
אחה"צ, או שהוא תקול, נבקשכם לפנות
למוקד המועצה, עד מחר בצהריים.
טל: 9967* . המועצה פועלת להגברת תדירות
הפינוי מול תאגיד המיחזור. מוסרת- שירלי
מאיכות הסביבה והמיחזור במועצה.

"כל הכבוד" למי שבחר את המחסן שלו וסתם את פינת המיחזור לשאר

"כל הכבוד"
למי שבחר לזרוק את המסכה כשיצא
מהמרכולית ממש לרגלי האשפח

מצבור המארזים והעטיפות שמתגוללים ליד המרכולית

**מילה טובה לגננים
שטפלו השבוע בפינה**

... אז

יש דרכים נוספות
שאנחנו וילדינו יכולים
למנוע את המראות
הללו.

חברה אחות כתבה:
לתשומת ליבכם
בגלל המצב הכלכלי ועליה במחיר הבדיקות.

את בדיקת השתן ניתן לבצע תחת עץ בחינם.

קריאת התוצאות להלן:

- ❖ אם הגיעו נמלים יש לך סכרת
- ❖ אם זבובים יש לך דלקת.
- ❖ אם העשב מתייבש יש לך הרבה מלחים
- ❖ אם יש ריח של בשר יש לך הרבה כולסטרול
- ❖ אם שכחת להרים תחתונים יש לך אלצהיימר
- ❖ אם אתה לא מריח שתן יש לך קורונה

דרור, רץ, מצלם ומצטט

Dror Bendler

סירות הדייגים קורצות באופק,
הלילה משחק במחבואים,
עם כל הסימטאות אשר באופל
ועם כוכבי השחר הגבוהים.

(יוסי גמזו, זוהי יפן)

Dror Bendler

"...הכביש מתפתל, כפר ערבי. עצי תאנה במדרון. אדם עם כאפייה, נשים בשחור. הרועים כבר כינסו את הצאן. אני עף אלייך כמו ציפור. כל כלי רכב איננו נחוץ. בא הביתה עוד מעט, הרי לא תעזבי אותי בחוץ"...

(שלום חנוך, שיר דרך)

Dror Bendler

.. "אתה אי שם בין שבר, בין ענן, בין דם ובין
עשן אבוד כל כך. ולי אין כוח, אין כוח עוד
לראות אותך נופל, אין לי כוח עוד" ...
(עפרה חזה, הכאב הזה)

להילה, דרור ורוני היקרים!
מזל טוב לבואה של בתכם החדשה למשפחה!
עטפו אותה ואתכם, בהרבה אושר ואהבה –
והמשיכו
לרוץ,
לצלם,
להאזין ולצטט,
לכתוב
ולבשל
ולהעמיק שורשים.

באהבה מכולנו

האקדמיה ללשון העברית

© כל הזכויות שמורות

ואל תקלו
ראש, זה
מתאים לכולם

איך אומרים בעברית?

פיל, סוס, יונה וכבשה נכנסו לשיעור,
איזה קול לא תשמעו במהלכו?

מילה משותפת

מצאו את המילה היוצרת מטבע
לשון עם כל אחת משלוש המילים.
למשל: על, משלח, מלך. התשובה:
יָד ('על יד', 'משלח יד', 'כיד המלך').

לשחק בעברית

במדור זה תוכלו לעסוק בעברית בדרך
חוייתית במגוון פעילויות, משחקים וחידונים.

עד כמה אתם עבריים?

מה יש בטלפון הנייד שלכם?
בטרייה או סוללה?

איפה אפשר למצוא את זה

טפִּיפִּית

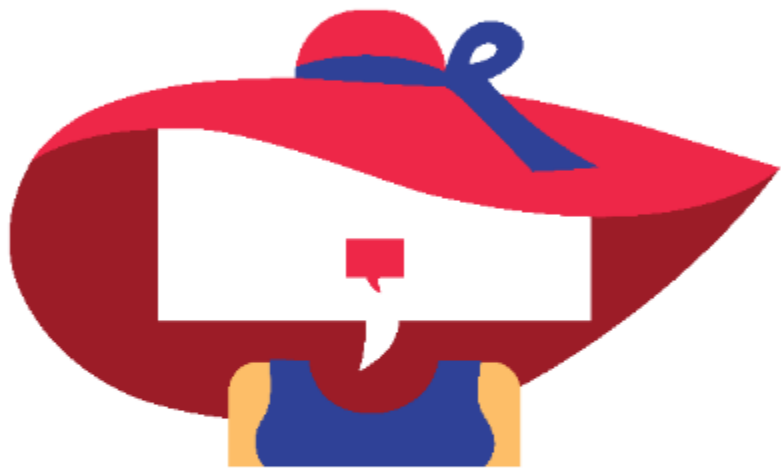
בכיתה, במיטה, בשלולית, במעבדה

עד כמה אתם עבריים?

מה יש בטלפון הנייד שלכם?
בטרייה או סוללה?

יום העברית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

תגובות

[טוקבק]

הטובות היא תגובה - בדיוק ככל קצרה - על ידיעה או כתבה בבלי הקשורת מקוון או על רשומה (בוסט) ביומן רשת (בלוג).
לאדם המרבה בכתובות כתוביות נקבע המונח 'טוקבקיסט'. המילה תגובות היא צורת הקטנה של תגובה. את המילה תגובה עצמה חידש חיים נחמן ביאליק.

יום העברית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

מצעיות

[פלייסמט]

מצעיות היא טפח קטנה העשויה נייר, פלסטיק או חומר אחר המונחת על השולחן החת עלחתו של הסועד. המילה מצעיות היא צורת הקטנה של מצע.
המילה מצע עצמה מקורה בהגי' - היא מציינת ביסורה רב' שפורסים כדי להשתרע עליה. כגון בדברי הנביא ישעיהו "כי קצר המצע מהשקרים". מאן המצעים הנפרסים על המיטה, ובהשאלה מצע הוא הבית מפורטת המשמשה כסיוס ימצע לדיון, ימצע המפלגה.

יום העברית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

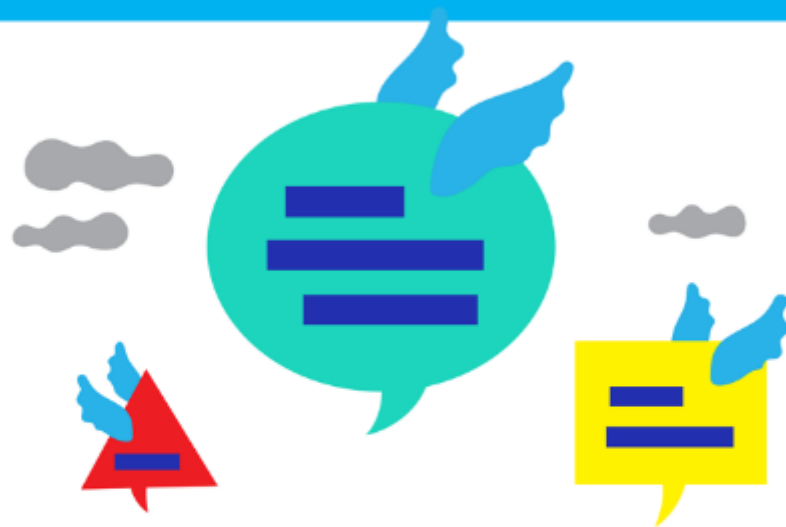
בְּשֵׁמֶת

[ארומה]

מלי ויקר: בשומת.
בשומת היא הריח הנלווה למשקאות, למאכלים ולחבלינים. המילה בשמת שקולה במשקל המילה קטרת וקרובה לה במשמעות. בשומת נגזרה מן המילה בושם. בהניח המילה בשם מציינת צמתים ריחניים: "הודי נרד לנו לערגנות השמש" (שיר השירים), וכן את המוצר המופק מהם: "בבשמתם יכתמרוקי קשיטי" (מגילת אסתר).

יום העברית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

מְסָרוֹן

[sms]

מסרון הוא הודעה כתובה המשודרת לטלפון נייד. המילה מסרון היא צורה הקטנה של מסר, כי בדרך כלל מדובר בהודעות קצרות. המילה מסר עצמה נחחרשה גם היא בעברית בת זמננו - מן הפועל מסר המשמש בין השאר להעברת דברים כתובים ("משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע...") ובהשראת צליל המילה האנגלית message. לשליחת מסרונים נקבע הפועל מסרר. בפועל זה נכפלת אות השורש האחרונה בדומה למעלים צחוק ולקישש שגם בהם, כמו במילה מסרון, יש גוון של הקטנה.

יום העֵבְרִית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

צֵה־לֹוֹלִים

{ קולולו }

צהלולים הם קולות שמחה המקובלים בחרבות המזרחית (בערבית: ז'רדה, ז'ר'אריד). במילה צהלולים משולבות המילים צהלות (קולות שמחה) והלולים (חג של שמחה), והיא אף מזכירה בצליליה את הקול "לוי-לוי". את המילה צהלולים הציע לאקרמיה המוזיקאי חיים אוליאל.

יום העֵבְרִית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

רְכִינֹועַ

{ סגויי }

רכינוע הוא רכב חשמלי קטן בעל שני גלגלים המהוברים כציר אחד. על הרכינוע רוכב אדם כעמידה, ועליו לרכון קדימה כדי להתקדם. להישען לאחור כדי לנסוע אחורנית ולהטות את הגוף לצד כדי לנוע ימינה או שמאלה. המילה רכינוע מצטרפת לרשימה של בלי החברה - בדרך כלל קטנים - שבסופם בא הרכיב נוע, אופנוע, קטנוע (וסקה), קלנע (טוסטוס), תלגנז, נלגנז (גלגלים ממונעים), קטנוע (קרוז).

יום העברית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

מִצְבֵּעַ

{ טוש, "לורד" }

מצבע הוא כלי כתיבה שבהוכו חומר סמוך בדיו.
המילה מצבע נקבעה בחשירות מילה דומה חסוכרה נן הנשנה: מכמכ - כלי דו־תכליתי:
קצהו האחד שימש לכתיבה (כוחב), וקצהו האחר למוחיקה (מוחק). למצבע כמה
הפקידים - כותמים בו על לוח מתיק, מסמנים בו כגדים וצויר וגם צובעים בו. הישרש
צביע נבחר למילה משום שהצביעה היא השימוש הנפוץ בכלי, כעיקר בקרב ילדים.

יום העברית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

תִּצְרֵף

{ פאזל }

תצרף הוא משחק שבו מצרפים מחדש תמונה שהולקה לחלקים קטנים.
במילה תצרף משתמשים גם במשמעות מהשאלת לעיון תמונה מציאות מורכבת, כגון תצרף
חברתי. ההשראה למילה תצרף היא המילה תשבץ - משחק שמשבצים בו טילים בתוך
משבצות. מקור המילה תשבץ בצירוף המקראי "קחנת תשבץ" (שמות כה, ד) המצוין לפי
אחד הפירושים כותנת המשובצת אבנים יקרות.

יום העֵבְרִית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

פְּתִיתוּנִים

{ קונפטי }

פתייתנים הם פיסות צבעוניות קטנות המורכבות בשמחות להוספת צבע תלחות. המילה פתייתנים מהקשרה למילה פתיים. והיא נבחרה מתוך שפע ההצעות שקיבלה האקדמיה מן הציבור. המילה הלועזית קונפטי נגאלה מן האטימולוגיה לשאר לשונות אירופה, ובהן היא קיבלה את המשמעות המוכרת לנו. באטימולוגיה עצמה היא משמשת עדי היום במשמעות המקורית שקרים מסוגרים המוגשים באופן מסורתי בקקסי מעבר בנח טבילה וחלוקה.

יום העֵבְרִית

כ"א בטבת תשע"ז — 19 בינואר 2017

מִצְעִית

{ פלייסמט }

מצעית היא מפה קטנה העשויה נייר, פלסטיק או חומר אחר המונחת על השולחן החת עלחתו של הסוער. המילה מצעית היא צורה הקטנה של מצע. המילה מצע עצמה מקורה בהגיך. היא מציגה ביסודה רבר שפורסים כדי להשתרע עליה, כגון כדברי הנביא ישעיהו "כי קצר המצע מהשִׁקְרָעִי". מבין המצעים הנפריים על הטיעה, ובהשאלה מצע הוא הבגד מסודרת המשמשת כסיס. ימצע לריון, ימצע המפלגה.

ברוכים הבאים !
משפחת בן שחר:
הראל, שירי, נוב, יוגב
ואשבל

 Welcome

קליטה קלה ונעימה

שבת – שלום !

24.07.2020